annab 3, 5 ehk 10 Koppikad prudile pari sukkade eest, kas se on öige? Siin woib sedda julgeste üttelda: „Se on weel üks pruuk, paggana usso aiast ja otse kohhe nore rahwa risuminne!“

Kui se pruuk nüüd raske olleks mahha jätta, siis olleks pulmaliste kohhus ollewad, temmale kahte wörra hinna wäärt rahha anda, agga mitte nenda, kuida praego weel pruuk on, 30 rubla eest andid wälja jäggada ja ausa kutsutud pulmaliste käest waewalt 5 rubla jälle sada. Et üks pruut omma annete eest ni paljo jälle saab, kui temma on wälja annud, ei olle kül meie mail ükski noorik mitte weel näinud.

Risti ust ei falli siis,
Mis on pagganatte wiis:
Jätke ahnust ulse tahha,
Se on iggas asjus pahha
Keikis laias ilmas teäl,
Koddo, kui ka pulma peäl.
Aude nõudminne on häbbi,
Anna nore-paril' abbi,
Istu laua tahha mahha,
Kingi prudil muido rahha
Kui sull' on, — siis teiste ees

Olled sa aus pulma-mees,
Kes ei kerja sukka, kinnast,
Egga pacla prudi rinnast.
Ärra joog ka näggalaste,
Wenda sõ ka kassinaste,
Wata, usso sedda, siis
On sul öige mehhe wiis! —
Rummalust on mitmes kohtis,
Mõnni siis ka pulmas tahtis
Ennast joobnuks, roppuks tehha,
Mis kül nähtud, saab weel nähha! —
Pulmaliste öiskaminne,
Sörme-kooko wäddaminne,
Sures rintis tantsuminne,
Riidleminne, wanduminne,
Waidleminne, äggaminne,
Pude-made jäggaminne,
Mõnnes pulmas on kül paljo,
Riid ja kärra wägga waljo!
On jo saggest rahwa käes,
Kui on wiin ja öllut pääs! —
Se on siis üks töe sõnna:
„Jominne on patto emma!“
Olle kõrtsus, warrul, pulmas,
Jominne on keiges ilmas,
Kust keik kurjas wälja keeb,
Mis sind meletumats teeb.

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1868, lk. 28